

միախթարութիւնս , մի միայն ուրախութիւնս . . . սիրէ զիրենք : Ետքը Պիտրոսիկին դարձած . . . Ահաւասիկ մայրդ ըստ ու Խննան ցցուց : Նայէ որ զինքը չվտացունես , ու աղէկ ըլլաս որ զքեզ սիրէ . սիրէ զինքն ալ ինչպէս որ զիս կը սիրէիր . . . գիրկս եկուր . . . Ահա , կը մեռնիմ . . . Քեզմէ այս խոստ մունքն ալ կ'ուզեմ , չէ մ'ըսեր . — Խնչէ , մայրիկ , բնչէ : — Այսէ՝ որ երբեմն երբեմն Պօղոսիկիս ձեռքէն բռնած մէկտեղ երթաք ու գերեզմանիս վրայ քանի մը կաթիլ արցունք թափելով՝ հոգւոյս համար աղօթք ընէք : Այսկէ աւելի մեծ ընծայ չէք կրնար ընել ձեր մօրը . ան ալ երկնքէն զձեզ մէկտեղ տեսնելով կ'օրհնէ , ինչպէս հիմայ ալ երկրիս վրայ կ'օրհնէ . . . Այս ըսելով բոլորովին ուժէ ինկաւ , որ կարծես թէ մեռաւ . ետքը մէյմին ալ աջքերը բացած անոյշ նայուածքով մը մեր վրայ պտըտցուց , որ չորս դին կեցեր էինք . և դողդոջուն ձեռուըները տղուն երկրնցունելով , որ քովը կը քնանար , խոր հառաջանք մը արձըկեց : Խեղձ տղան շարժեցաւ ու Այրիկ , մայրիկ սկըսաւ կանչել . բայց երբոր արթընցաւ տղան՝ մայրը յաւիտենական քաղցր քունը կը ննջէր : Հրեշտակի պէս ապրեր էր ու հրեշտակի պէս ալ թռաւ երկէս :

Խննան տուած խօսքը կատարեց , և քովն առաւ երկու որբերը և իբրև մայր կը սիրէր զանոնք ու կը խնամէր : Խակ ինքը , գիտէք , սիրելի ընթերցողք , բնչ մեծ վարձք առաւ , որ անկէ աւելիին մարդ չի կրնար փափազիլ այսպիսի վեհանձն գործքի մը համար . խղճին տուած բարի վկայութիւնը :

(Ծ)է որ ասոր պէս գթած սիրտեր շատ գտնուեին մարդկային ընկերութեան մէջ՝ այսօրուամն օրս այնչափ անմեղ զաւկըներ յուսահատութեն դառն արտասուքը չէին թափեր իրենց ծնողացը կորստեան վրայ : Խակ գուք մազք , այն ծաղկահասակ տառապեալ այրուոյն իրեն որդւոցը թողած յիշելիքները , որ քան զամէն ժառանգութիւն ու քան

զամէն զանձ վեր են , կրնաք ձեր զաւակային ալ թողուլայն վերջին վայրկենին որ կը պատրաստուիք յաւիտեան իրենցմէ բաժնուելու :

ԲԱՆԱՍՏԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԱԶԳԱՑԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

Տէղէսն մէժապատիւ կարաղեան Շէմպոյն (Համանէան Ահապատ թագաւորէն ընդունած նոր պատրիարք :

Չենք տարակուսիր որ ազգային լրագիրք՝ (Համանեան մայրաքաղաքէն դուրս եղած ազգայնոց ալ հոչակած ըլլան՝ իրենց նոր և անօրինակ ուրախութեան և պարծանաց առիթն , զոր աս օրերս չնորհեց նորէն Ահապատ և Արդարաբաշխ Առվագան Վայտիւլ Ահապատ Յագաւորն՝ իր առատ սրտով և ձեռքովն դնելով Տիւզեան Բարձրապատիւ կարապետ Շէմպոյն՝ արդեամբք և իրաւամբք ծայրացեալ և սիրելի գըլիսուն վրայ , Պէյութեան պատուոյն ըընորհքը : Այսպիսի անակնկալ թէպէտ և արժանաւոր դիպուածի մը մէջ՝ մեր հաճոյական զգացմունքն թէ լաւ ձանչ ցող Պատուողին և թէ լաւ ձանչցուած Պատիւը առողին վրայ՝ անկարելի ըլլալով սովորական խօսքերով բացատրել կամ մանաւանդ նուազեցընել , մեզի ալ լաւագոյն կը գտնենք զարմացական ուրախութեան կարծաբանութիւնը , և զամենախնամն Վայտած օրհնելն , մաղթելով իր պաշտպանութիւնը ազնուասիրտ Ահապատ Յագաւորին վրայ :

Ի ՆՈՐԵՊԱՐԳԵՒ

ՊԱՏԻՒ ՊԵՑՈՒԹԵՍՆ

ԲԱՐՁՐԱՊԱՏԻՒ ԵՒ ՊԵՐՃԱՊԱՅԵՆԱՌ

ԿԵՐԵՊԵՏԻ ՍԻ ԱԵՎ ՊՀԱՅԱՅ ՏԻՒԶ.

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ.

Եղբայրակ աղամանդեայ լերին սըրբոյ քոյ 'ի վըսեմ
Ովկ ելցէ , Տէր , փայլական լոյս երեսացդ հանդէպ 'ի ճեմ:
Քան զարեւ ակըն քո սուր դիտեալ 'ի վիհ մըլթից ներքին
Օչամկարիշտն ետես կանգնեալ զեր զիշմաւռն ճակատ յերկին .
Դարձար հայեցար՝ հարթ էջ գետնի , սուզեալ 'ի ստոր
Յերկայն ըստ գագաթանն ընկլաւ վիրապ անդընդախոր :

Ու այսպէս Ուղիղք 'ի քո վէմ անվըկանդ յօյս ապաւէն .
Խանդաշաւ թըշնամին յանօթ 'ի բիւր դըժոխազէն ,
Դուք փորեաց լայն 'ի հիմունալն տապալել յանհետ վախճան ,
Կալաւ բազուկ քո հըզօր և բարձր արար դերաստիճան .
Օի զՈւղիղն արդ կարսաւ հաներ ծագաց 'ի ծագ վերին ,
Շարձ մեծ՝ չեւ շնորհեալ մեզ աշխարհակալ յաղթօղ ձեռին :

Ուղոց ճըշմարտութիւնք յերկրէ աստի բուսեալ յօժար ,
Շարձօղ արժանից իրաւակշիռ մէտ 'ի նըժար
Յաթուոցդ 'ի վեհից ցուպ 'ի մատունս էջ Արքաթու ,
Լիդուստ ելին պարզեւք 'ի հանդիսի պերճ արդասիս : —
Էջ ամենազօր՝ Խագաւորու 'ի զըսւի վահան ,
Եթագին հեշտ հովանի կեցցէ յաւեժ Տուն Խարդումեան :
(Կրհնութիւնք քեզ , Տէր , յանկէտ յաւիտեան .

Ի ՆԸԱՆ ԽՆԴՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՄԵԾԱՐԱՆԱՑ ԵՐԳԵԱՑ

Հ. ԱՐՄԵՆ. Կ. ԲԱԴՐԱՏՈՒՆԻ